

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/106/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819010238
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3819010238.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalu, v trestnej veci proti obžalovanej S. H., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom S. K., pre zločin krádeže podľa § 212 ods.1, ods.3 písm. b), ods.4 písm. f) Trestného zákona, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 4. júna 2019, sp.zn. 1T/40/2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 9. januára 2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovanej S. H. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 4. júna 2019, sp.zn. 1T/40/2019 bola obžalovaná S. H. uznaná vinnou zo zločinu krádeže podľa § 212 ods.1, ods.3 písm. b), ods.4 písm. f) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že v presne nezistenom čase od 22.00 hodiny dňa 28. novembra 2018 do 02.00 hodiny dňa 29. novembra 2018 v byte poškodeného X. P. na adrese: K., U. cesta číslo XC/XX, hoci vedela, že poškodený je vo veku nad 65 rokov, bez použitia násilia, bez vedomia a súhlasu poškodeného mu vzala z ľavého predného vrečka jeho voľne odložených nohavíc na sedačke v spálni v čase, keď poškodený spal jeho finančnú hotovosť vo výške 290 eur, čím spôsobila poškodenému X. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K., U. cesta číslo XC/XX škodu vo výške 290 eur,

a to napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 0T 32/2017 zo dňa 29. marca 2017, právoplatným dňa 08. apríla 2017, bola uznaná vinnou za prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm. f) Trestného zákona a bol jej zaň uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace so skúšobnou dobou 18 mesiacov

a aj napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 0T 95/2017 zo dňa 28. septembra 2017, právoplatným dňa 28. septembra 2017, bola uznaná vinnou za prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm. f), ods.3 písm. b) Trestného zákona a bol jej zaň uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov v ústave s minimálnym stupňom stráženia.

Za to bola odsúdená podľa § 212 ods.4 Trestného zákona, § 38 ods.2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 39 ods.2 písm. d), ods.4 Trestného zákona (per analogiam) k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky, na výkon ktorého bola podľa § 48 ods.2 písm. b) Trestného zákona zaradená do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 287 ods.1 Trestného poriadku bola obžalovanej uložená povinnosť nahradiť poškodenému X. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., U. cesta č. XC/XX škodu vo výške 290 eur.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu ihneď po jeho vyhlásení podala odvolanie obžalovaná, ktoré do rozhodnutia krajského súdu nijako neodôvodnila.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu konanom za splnenia zákonných podmienok v neprítomnosti obžalovanej, zástupca krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovanej podľa § 319 Tr.por. zamietnuť.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd uvádza, že pokiaľ ide o výrok o vine, súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď po tom, čo prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovanej podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr.por. o vine, uznal obžalovanú S. H. vinnou zo zločinu krádeže podľa § 212 ods.1, ods.3 písm. b), ods.4 písm. f) Trestného zákona, pretože táto svojím konaním popísaným v skutku naplnila všetky zákonné znaky citovaného trestného činu. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine a náhrade škody, ani v postupe súdu predchádzajúcom výroku týmto výrokom nezistil chyby odvolaním nevytýkané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaného odvolania v zmysle § 317 ods.1 Tr.por. len výrok o uloženom treste a dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej nie je dôvodné.

Preskúmaním výroku o treste krajský súd dospel k záveru, že okresný súd správne vychádzal zo zásad uvedených v § 34 Tr.zák. a prihliadol na všetky skutočnosti dôležité z hľadiska ukladania trestu, najmä spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a a jeho trestnú minulosť, jeho pomery, možnosti nápravy a tiež účel trestu. Obžalovanej hrozilo ukladanie trestu v rámci trestnej sadzby od 3 rokov do 10 rokov. Okresný súd aj napriek skutočnosti, že v prípade obžalovanej sa jedná o osobu, ktorá sa opakovane dopúšťa majetkovej trestnej činnosti, považoval vzhľadom na okolnosti prípadu, výšku spôsobenej škody, ako i jej priznanie, za neprimerane prísne ukladať jej trest i na spodnej hranici trestnej sadzby, preto po prijatí takého vyhlásenia súdom o vine, uložil obžalovanej trest za použitia ustanovenia § 39 ods.2 písm. d), ods.4 Trestného zákona (per analogiam), pod hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a to v trvaní 2 roky, pričom na jeho výkon obžalovanú podľa § 48 ods.2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia. Krajský súd z podnetu podaného odvolania obžalovanou nezistil, že by takto uložený trest bol neprimerane prísny a neboli dôvody na jeho ďalšie zmiernenie. Krajský súd uvádza, že neušlo jeho pozornosti, že od 01.08.2019 (teda po vyhlásení prvostupňového rozsudku) došlo k zmene Trestného zákona v ustanovení § 212. Je potrebné uviesť, že časová pôsobnosť Trestného zákona (2 ods.1 Tr.zák.), zakotvuje zásadu posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu podľa zákona účinného v čase, kedy bol trestný čin spáchaný. Ustanovenie o časovej pôsobnosti však súčasne upravuje možnú konkurenciu viacerých zákonov (rozumejú sa ňou všetky zákony od času spáchania trestného činu dovtedy, keď sa o trestnom čine rozhoduje) tak, že pri posudzovaní trestnosti činu a ukladaní trestu sa použije ten zákon, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší. Preto sa krajský súd (pri právoplatnom výroku o vine, vzhľadom na prijaté vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr.por) zaoberal i uvedenou otázkou vo vzťahu k ukladaniu trestu, pričom zistil, že skutok by podľa aktuálne platného Trestného zákona bol kvalifikovaný podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods.2 písm. písm. b), ods.3 písm. f) Tr.zák., kde zákon hrozí trestom odňatia slobody od 3 rokov do 10 rokov, teda trestná sadzba je rovnaká ako podľa predchádzajúceho ustanovenia § 212 ods. 4 Tr.zák. účinného do 01.08.2019. Krajský súd ani pri porovnaní Trestného zákona aktuálne platného a účinného ako celku nezistil, že by tento bol pre obžalovanú priaznivejší a preto ani vzhľadom na zmenu zákona nevzhliadol dôvod na zmenu výroku o treste.

Z týchto dôvodov odvolanie obžalovanej S. H. odvolací súd nepovažoval za dôvodné a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.